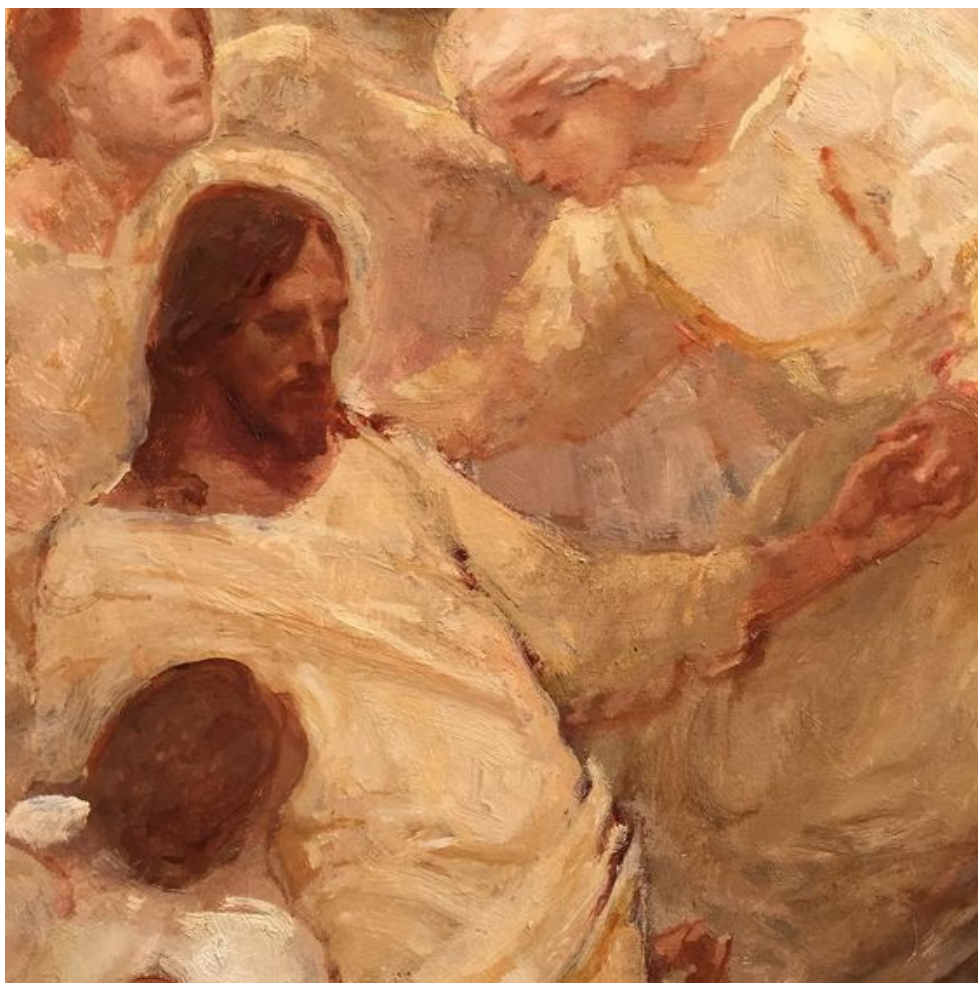


# Lucia Česáková

## Medzi nebom a zemou



Vystúpil si k Otcovi,  
nás si neopustil...  
Nebo sa sklonilo k zemi,  
zem si pritiahol k nebu...

Neodišiel si...!  
Všadeprítomný predsa  
nemôže nebyť...  
...môžem len nevidieť!

...máš pre mňa dar -  
„reservé“ v nebi,  
prekvapenie väčšie  
než moje túžby a sny!

Božie objatie naveky,  
bez slz a rán...,  
bez strachu, že sa skončí  
večné prebývanie

...s Láskou!  
Už teraz čakáš na mňa  
a zasievaš nebo  
do zeme môjho srdca

v malom Chlebe,  
čo spája v jedno  
Boha a človeka,  
Teba a mňa...

Oltár vonia nebom,  
zastavuje sa čas a v tom  
nevysloviteľnom „teraz“  
nebo klíči v nás...